

staver med blokbogstaver af en højde på mindst 5 cm. I Limfjorden skal sådanne navnebogstaver dog være indbrændt eller indhugget i de til bundgarnsfiskeri m. v. benyttede pæle, selv om redskabet ikke måler over 15 m i ringen, når pælene er anbragt på en vanddybde af 3 m og derover.

Stk. 8. Forvolder et skib skade på lovligt stående og forsvarligt afmærkede fiskeredskaber, jfr. herved foruden foranstående stk. 1, 2. og 3. pkt., stk. 2, 3, 4 og 6 også bestemmelserne i § 9, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, med mindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed, kunne være afværget af skibsfører, mandskab, lods eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste.

§ 6. Skovle og bomme, der anvendes til udspiling af fiskeredskaber, skal så vidt muligt være indrettet således, at de ikke kan beskadige kabler og ledninger.

C. Forholdet til kystejerne m. fl.

§ 7. Hvor der i umiddelbar forbindelse med kysten forekommer opvækst af siv og rør, må intet for sådan opvækst skadeligt fiskeri finde sted.

Stk. 2. Tjørn og andre busk- eller trævækster må ikke udkastet i vandet eller henlægges på strandbredden på sådanne steder, at bortskylning kan finde sted, og skal i tilfælde af anvendelse til kystsikring altid forsvarligt fastgøres. Hegn af pigtråd må ikke sættes længere ud end til daglig vandstandslinje, andre hegn ikke længere ud end nødvendigt til kreaturhegningsformål. Disse sidste hegn skal fjernes fra fiskeriterritoriet hvert år inden 1. november og må ikke genudsættes før mulighed for isgang er ophørt.

§ 8. Hvor der nægtes en fisker plads til ophaling af hans både, oplagsplads for hans bundgarnspæle og tørreplads for hans garn med nødvendige garnhuse og tjæregryder, og almindelig overenskomst ikke opnås, kan han forlange spørgsmålet, om og hvor en passende ophalings-, oplags- og tørre-

plads kan anvises enten på den udyrkede og for græsvækst blottede strandbred eller, hvor en sådan ikke findes, andetsteds i nærheden, afgjort på sin bekostning af 3 der-til af retten udmeldte, uvildige mænd, hvoraf mindst den ene skal være fiskerikyndig.

Stk. 2. Ved sagens afgørelse skal det tages under overvejelse, om der efter de forhånds-værende omstændigheder er vægtig begrundelse for at opfylde fiskerens begæring imod vedkommende ejers eller brugers protest, og iagttages, at afsavnet af den plads, der anvises fiskeren, ikke forvolder dens ejer eller bruger større skade eller ulempe end uundgåeligt fornødent, og navnlig, at plads ikke anvises indenfor områder, hvis særlige erhvervsmæssige udnyttelse eller benyttelse til have, gårdsplads eller lignende er til hinder herfor. I øvrigt vil det ved anvisning af pladsen være at iagttage, at denne kommer til at ligge så nær som muligt ved det sted, hvor både og redskaber føres i land. Både ejer og fiskere er berettigede til at forlange, at pladsen skal indhegnes efter hegnssynsmyndighedernes anvisning.

Stk. 3. Erstatningen for pladsen fastsættes, i mangel af mindelig overenskomst, for 5 år ad gangen af de af retten udmeldte, uvildige mænd. Erstatningen udredes årlig forud, forinden pladsen må tages i brug. Enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen.

Stk. 4. Er nogen af parterne utilfreds med den trufne afgørelse, kan vedkommende inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt ham, forlange udmeldt det dobbelte antal uvildige mænd, hvoraf mindst 2 skal være fiskerikyndige, og hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Ved afgørelsen bliver at bestemme, hvem der skal bære omkostningerne. Disse kan pålægges en af parterne eller fordeles mellem begge parter. Omkostningerne skal betales inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse og kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Når 5 år er forløbet, efter at en sag sidst er blevet afgjort ved uvildige mænds skøn, har såvel ejeren som fiskerne eller andre deri interesserede ret til på samme måde at kræve spørgsmålet afgjort på ny.